

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžo/7/2016
Identifikačné číslo spisu: 4015200149
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4015200149.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobkyne: B. C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. T. Č.. XXX/XX, XXX XX U., zast.: JUDr. Anettou Árvayovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Sládkovičova č. 7, 949 01 Nitra, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ulica 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. júla 2015 č. k. 11S/25/2015-136, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. júla 2015 č.k. 11S/25/2015-136 m e n í tak, že rozhodnutie žalovanej č.: 47086-3/2014-BA z 08.12.2014 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. 18956-41/2014-BAM z 09.07.2014 r u š í a vec vracia žalovanej na ďalšie konanie.

Žalovaná je povinná do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobkyni na účet jej právnej zástupkyňi náhradu trov konania z titulu právneho zastúpenia vo výške 293,37 €.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č.: 47086-3/2014-BA z 08.12.2014 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“ - č.l. 12) žalovaná ako odvolací správny orgán podľa § 179 ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. 18956-41/2014-BAM z 09.07.2014 (ďalej na účely rozsudku len „prvostupňové rozhodnutie“, resp.

„prvostupňový orgán“) vo veci nepriznania nároku na úrazovú dávku - pracovnú rehabilitáciu a rehabilitačné podľa § 95 a § 96 zák. č. 461/2003 Z.z. v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 14. júna 2007.

Podľa § 95 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení relevantnom pre preskúvanú vec pracovná rehabilitácia môže byť poskytnutá poškodenému, ktorý v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má pokles pracovnej schopnosti, ak podľa posudku posudkového lekára možno predpokladať opätovné zaradenie poškodeného do pracovného procesu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 95 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení pracovná rehabilitácia je výcvik potrebný na získanie pracovnej schopnosti na výkon doterajšej činnosti poškodeného alebo inej vhodnej činnosti poškodeného. Iná vhodná činnosť poškodeného je činnosť zamestnanca alebo činnosť fyzickej osoby uvedenej v § 17 ods. 2 zodpovedajúca zdravotnej spôsobilosti na prácu s prihliadnutím na vek, pracovné schopnosti a na kvalifikáciu.

Podľa § 96 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení poškodený, ktorému sa poskytuje pracovná rehabilitácia, má nárok na rehabilitačné.

2. V napadnutom rozhodnutí žalovaná s odkazom na § 215 ods. 1 a 2, § 218 ods. 1 a 2 zák. č. 461/2003 Z.z. uviedla, že v lekárskej správe z 26.10.2012 prvostupňový posudkový lekár sa vyjadril, že poškodená nemá pokles pracovnej schopnosti, lebo u poškodenej je možné predpokladať, že získa pracovnú schopnosť na výkon doterajšej činnosti alebo inej vhodnej činnosti v zmysle § 17 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z.

3. Ďalej prvostupňový posudkový lekár uviedol, že od 07.06.2010 je žalobkyňa invalidná, s mierou poklesu 45%, po odvolaní prehodnotená od 21. februára 2011 s mierou poklesu 55 % (45 % stav po operácii chrbtice a 10 % na depresiu). Bližšie skutkové zistenia z procesu posudzovania invalidity žalobkyne však žalovaná v napadnutom rozhodnutí neuviedla.

4. Na základe odvolania žalobkyne podaného dňa 31.12.2013 žalovaná s odôvodnením nesprávneho právneho záveru, vychádzajúceho z rozporuplného medicínskeho záveru, zrušila pôvodné prvostupňové rozhodnutie z 12.12.2013 a vec vrátila prvostupňovému orgánu na nové konanie. V priebehu správneho konania žalobkyňa dňa 22.07.2013 uzavrela pracovnú zmluvu so zamestnávateľom Handicap Slovakia s.r.o., v ktorej je ako druh práce uvedené „operátor kódovania spracovania údajov“ s miestom výkonu práce Lužianky.

5. Prvostupňový posudkový lekár v lekárskej správe zo dňa 25.04.2014 a následne z 03.12.2014 (č.1 18) ako aj prostredníctvom posudku na pracovnú rehabilitáciu č. 14581-2/2014-NR z 25. apríla 2014 (ďalej na účely rozsudku len „lekárske správy“) bolo opätovne konštatované, že poškodená nemá pokles pracovnej schopnosti, lebo je schopná na výkon doterajšej alebo inej vhodnej činnosti. Podľa odborného medicínskeho záveru žalobkyňa nestratila pracovné zručnosti, nestratila odbornú pracovnú schopnosť následkom pracovného úrazu. Pracovná rehabilitácia až po 5 rokoch následkom pracovného úrazu nie je odôvodnená.

6. Po podaní administratívneho odvolania bol nárok žalobkyne z hľadiska medicínskeho opätovne posúdený prvostupňovým posudkovým lekárom prostredníctvom lekárskej správy z 01.10.2014 s vyslovením rovnakých záverov ako v hore uvedených lekárskejších správach. Najmä prvostupňový posudkový lekár zdôvodnil svoj záver, že k poklesu pracovnej schopnosti u žalobkyne nedošlo, nakoľko bola schopná vykonávať pôvodnú prácu. Tiež tu bolo zdôraznené, že žalobkyňa nestratila svoje pracovné zručnosti a psychické schopnosti, ktoré mala pred úrazom, je vysokoškolsky vzdelaná, pracuje v administratíve, čo je pre postihnutie vzniknuté následkom daného pracovného úrazu vhodné pracovné zaradenie.

7. Žalovaná na základe záverov svojich posudkových lekárov ako aj dotknutých ustanovení zák. č.

461/2003 Z.z. vyslovila záver, že citované ustanovenia zákonných noriem taxatívne určujú podmienky, za ktorých možno úrazovú dávku priznať a v akej výške.

Avšak uplatnenie citovaného nároku poškodenou za účelom zvýšenie jej kvalifikácie z oblasti práce s počítačom vzhľadom na možnosť - ponuku iného - vyššieho pracovného zaradenia zodpovedajúceho vysokoškolskému vzdelaniu žalobkyne, nie je v súlade s § 95 zák. č. 461/2003 Z.z., kedy okrem iného sa musí preukázať existencia predpokladu, že sa bude môcť vrátiť do pracovného procesu na

- pôvodne vykonávané pracovné miesto alebo
- iné vhodné miesto;
- avšak nie zvyšovať si kvalifikáciu a poukazovať na nutnosť jej absolvovania vzhľadom na následky poškodenia zdravia po pracovnom úraze.

8. Ďalej žalovaná poukázala na rozdiel medzi posudzovaním miery poklesu pracovnej schopnosti a posudzovaním poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, nakoľko miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa stanovuje všeobecne, zatiaľ čo miera poklesu pracovnej schopnosti je presne viazaná na výkon doterajšej pracovnej činnosti, pri ktorej žalobkyňa utrpela pracovný úraz.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

9. Proti tomuto rozhodnutiu žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne podala žalobu z 09.02.2015 na Krajský súd v Nitre.

10. Krajský súd v Nitre ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu v rozsahu dôvodov žaloby (§ 249 ods. 2 OSP), na pojednávaní a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

11. Po podrobnej rekapitulácii skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu a s odkazom na dotknuté ustanovenia zák. č. 461/2003 Z.z. krajský súd vychádzajúc zo zásady „iudex ne eat ultra petita partium“ konštatoval, že na súdnom pojednávaní prítomná žalobkyňa uviedla, že dôvodom uplatnenia si nároku prostredníctvom žiadosti bola to, že pracovnou rehabilitáciou by získala výcvik potrebný na nadobudnutie pracovnej schopnosti v oblasti PC, nakoľko nemá potrebné zručnosti pri práci s počítačom a nemohla tak prijať pracovnú ponuku na vedúcu funkciu.

U svojho nového zamestnávateľa v spoločnosti Handicap Slovakia s.r.o., Lužianky pracovala na skrátenej úvazok na 6 hodín denne ako digitalizácia písomností.

12. Krajský súd pri posudzovaní procesu poskytovania pracovnej rehabilitácie zdôraznil 2 základné zákonné kritéria:

- má pokles pracovnej schopnosti a
- podľa posudku posudkového lekára nemožno predpokladať opätovné zaradenie poškodeného do pracovného procesu.

Čo sa týka poklesu pracovnej schopnosti krajský súd uviedol, že posudkový lekár v posudku z 26.10.2012 konštatoval, že žalobkyňa po opakovanom zhodnotení zdravotného stavu je naďalej invalidná s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55 %. Dňa 25. 04. 2014 opätovne konštatoval, že žalobkyňa nemá pokles pracovnej schopnosti na účely pracovnej rehabilitácie, lebo je schopná na výkon doterajšej činnosti alebo inej vhodnej činnosti. Nakoľko sa úraz žalobkyne zhojil, tak posudkový lekár vyslovil záver, že nemá pokles pracovnej schopnosti a žalobkyňa je schopná vykonávať pôvodnú prácu.

13. V uvedenej súvislosti ďalej krajský súd na str. 6 rozsudku zdôraznil:

„V danom prípade súd dospel k záveru, že je potrebné rozlišovať medzi posudzovaním miery poklesu pracovnej schopnosti a posudzovaním poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vzhľadom na možný súvis medzi nimi, na čo v podstate poukazuje žalovaný správny orgán (ale aj žalobkyňa v

administratívnom konaní). Jednoznačne ide o diametrálne odlišné kritériá a výsledné hodnotenia nie je možné dávať do jednej roviny. v posudzovanom prípade v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení sa určuje percentuálne miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa druhu zdravotného postihnutia jednotlivých orgánov a systémov žiadateľa (fyzickej osoby) a miera pracovnej schopnosti (§ 95 zákona) je presne viazaná na výkon doterajšej pracovnej činnosti, pri ktorej poškodený utrpel pracovný úraz. Pracovný úraz, ktorý utrpela žalobkyňa dňa 14. 06. 2007 ako zamestnankyňa u spoločnosti Provident financiel Bratislava posudzovaný v príčinnej súvislosti s pracovnou činnosťou, vykonávanou v čase jej vzniku nevytvoril medicínsky predpoklad pre dôvodné priznanie žiadnej úrazovej dávky. Žalobkyňa nevykonáva pôvodnú pracovnú činnosť a so zamestnávateľom, u ktorého utrpela pracovný úraz, skončila pracovný pomer dobrovoľne na vlastnú žiadosť.“

14. Podľa krajského súdu záver prvostupňového orgánu a žalovanej, ktorý urobili a ustálili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zák. č. 461/2003 Z.z.

III.

Odvolyvanie žalobkyne/stanoviská

A)

15. Vo včas podanom odvolaní z 01.02.2016 (č.l. 143) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v súlade s ustanovením § 205 O.s.p. uviedla nasledujúce dôvody odvolania:

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p./,

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p./.

16. Následne odvolací súd rekapituluje odvolacie námietky žalobkyne v stručnom prehľade:

- krajský súd hoci poukázal na nepredloženie dôkazov zo strany žalobkyne, nechal do úvahy zhoršovanie zdravotného stavu žalobkyne, na ktorý viackrát poukazovala,

o najmä lekárska správa MUDr. B. z 27.01.2012 (č.l. 90) a z 08.03.2012 (č.l. 91),

o viaceré lekárske správy preukazujúce zhoršeniu zdravotného stavu žalobkyne,

o MUDr. Q. rozhodoval dňa 23.02.2011 (č.l. 62) v odvolacom konaní vo veci invalidného dôchodku tak, že žalobkyňa sa nemôže uplatniť na pôvodnom pracovisku a v časti odporúčania uviedol, že odporúča pracovnú rehabilitáciu a kvalifikáciu,

o svoj pracovný pomer ukončila dohodou s odôvodnením ukončenia:

§ podľa lekárskeho posudku ošetrojúceho lekára zo dňa 08.03.2012 dlhodobo stratila spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu (č.l. 81),

- v zmysle § 95 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. pracovná rehabilitácia je definovaná ako výcvik potrebný na získanie pracovnej schopnosti na výkon doterajšej činnosti poškodeného alebo inej vhodnej činnosti poškodeného,

o a nie je zvýšenie kvalifikácie, ako namieta žalovaná,

o hoci pôvodný zamestnávateľ žalobkyňi ponúkol pracovnú pozíciu v administratíve avšak s tým, že by musela cestovať každý deň do Trnavy a späť, čo pri jej zdravotnom stave bolo vylúčené,

- MUDr. Q. pri pohovore uviedol, že u žalobkyne neprichádza do úvahy špeciálna rehabilitácia, čím myslel rehabilitáciu v zdravotníckom zariadení, nakoľko iný typ rehabilitácie mu nie je známy,

- posudkoví lekári po zistení, že miesto výkonu práce nebude v Nitre ale vo vzdialenej Trnave, kam budem musieť cestovať z Nitry a späť autobusom s tým, že nemôžem dlho sedieť a ani stáť a v Trnave sa opäť musím presúvať mestskou dopravou, čo žalobkyňa nezvládne, zmenili svoj názor o možnosti nastúpiť späť k zamestnávateľovi,

- nie je mojou chybou, že ako uviedol aj žalovaný, že na Slovensku ja som prvou poškodenou, ktorá si uplatňuje nárok na pracovnú rehabilitáciu a rehabilitačné podľa § 95 a nasl.,

o nakoľko s daným nárokom nemá žalovaná skúsenosti,

o žalovaná nemá k danému nároku vydanú žiadnu smernicu,

o očakáva vo veci vydanie rozhodnutia súdu, ktoré by ju usmernilo, ako v ďalších prípadoch postupovať, a tiež

- žalobkyňa ukončila pracovný pomer zo zdravotných dôvodov,
- o od 07.06.2010 sa stala invalidnou dôchodkyňou,
- o toto opätovne v 12/2015 potvrdila lekárska posudková komisia.

17. Záverom žalobkyňa navrhla zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu a napadnuté rozhodnutie žalovanej v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. K odvolaniu bolo pripojené vyčíslenie náhrady trov konania v sume 74,58 €.

B)

18. Z vyjadrenia žalovanej (č.l. 161) zo dňa 15.02.2016 po zhrnutí skutočností uvedených v správnom spise vyplýva, že

- žalovaná sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom krajského súdu uvedeným v rozsudku a odvolanie považuje za nedôvodné,
- ďalej zhrnula skutočnosti známe odvolaciemu súdu z konaní pred prvostupňovým orgánom a žalovanou,
- lekársky posudok z 26.10.2012 žalovaná označila za chybný, nakoľko bolo zrušené rozhodnutím z 20.02.2014,
- žalovaná nespĺnila obidve zákonné podmienky o z lekárskeho posudku nevyplýva pokles pracovnej schopnosti žalovanej, o podľa posudkových lekárov navrhovateľka je schopná výkonu doterajších prác, o vid' jej návraty po ukončení práceneschopnosti do pôvodného pracovného procesu,
- pracovná rehabilitácia spolu s pracovnou rekvalifikáciou sú dávky úrazového poistenia ustanovené zákonom, na ktorých poskytovanie nie je zákonný nárok,
- potrebu žalobkyne riešiť svoje zamestnanie rekvalifikáciou na vyššiu pracovnú pozíciu s nutnosťou ovládania práce s počítačom žalovaná odkazuje na záver krajského súdu, že ak chce žalobkyňa získať u nového zamestnávateľa vyššie pracovné postavenie, ktoré vyžaduje prácu s počítačom, toto si musí navrhovateľka riešiť vo vlastnej kompetencii a na vlastné náklady,
- preto sa žalovaná pridrižiava obsahu svojho predchádzajúceho písomného vyjadrenia k podanej žalobe a stotožňuje sa s vyslovenými právnymi názormi krajského súdu.

19. Z uvedených dôvodov žalovaná žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v plnom rozsahu, ako vecne správny, potvrdil, a žalobkyni nepriznal trovy konania.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po verejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.), a preto postupom podľa § 220 ods. 1 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. napadnuté rozhodnutie spolu s prvostupňovým rozhodnutím postupom podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

21. Najvyšší súd konštatuje, že podstatou odvolania ako aj žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha preskúmania napadnutého rozhodnutia, je právna otázka, či u žalobkyne došlo v dôsledku pracovného úrazu zo 14. júna 2007 k poklesu pracovnej schopnosti, a ak áno, či bola v dôsledku tohto pracovného úrazu aj naďalej schopná vykonávať svoju pôvodnú prácu.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

22. Pre prieskum veci uplatneného nároku na pracovnú rehabilitáciu je nutné vychádzať z ustanovenia § 95 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z., ktoré vymedzuje, ako sa správne zhodli účastníci, základné podmienky pre priznanie úrazovej dávky označenej ako pracovná rehabilitácia, ktorá však patrí medzi nárokovateľné dávky sociálneho poistenia na rozdiel od názoru žalovanej a krajského súdu. Tento nárok si žalobkyňa uplatnila prostredníctvom svojej žiadosti a povinnosťou správneho orgánu bolo o nej rozhodnúť.

Žalovaná svoj právny názor o tom, že žalobkyňa nemá pokles pracovnej schopnosti, odvíja od záverov posudkových lekárov (viď najmä body č. 5 a 6), ktorí zhodne, až na niektoré výnimky, vychádzali pri tomto zistení z argumentu, že žalobkyňa nestratila pracovné zručnosti alebo odbornú pracovnú schopnosť následkom pracovného úrazu, pričom je schopná vykonávať pôvodnú prácu.

23. Žalobkyňa oproti tomuto názoru žalovanej staví svoju argumentáciu, že v období od pracovného úrazu v júni 2007 až po podanie žiadosti v auguste 2012, hoci jej existoval pracovnoprávny pomer k pôvodnému zamestnávateľovi, tak tento bol často prerušovaný práceneschopnosťou, ktorú je nutné vyvodzovať z pracovného úrazu.

Navyše od júna 2010 je žalobkyňa invalidná s určením miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na hodnotu 55%.

24. Najvyšší súd na tomto mieste upozorňuje, že pre riadny výklad ustanovenia § 95 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. mala žalovaná predovšetkým objasniť význam pojmu „pokles pracovnej schopnosti“, ktorý je na účely zák. č. 461/2003 Z.z. vymedzený v jeho ustanoveniach § 88.

Tento právny pojem sa posudzuje v rámci lekárskej posudkovej činnosti (§ 153 ods. 4 písm. a/ zák. č. 461/2003 Z.z.) v súvislosti s výkonom pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru, pričom základnou úlohou je posúdenie poklesu schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca.

Podľa § 88 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

25. Z obsahu pracovnej zmluvy z 12.10.2004 vyplýva pre žalobkyňu, že druhom jej práce je vedúca obchodnej skupiny v regionálnej pôsobnosti vymedzenej územím okresov Piešťany, Hlohovec, Nitra, Topoľčany a Trnava. Základnou úlohou žalobkyne bolo pomáhať spoločnosti pri tvorbe infraštruktúry, pričom na tento účel mala žalobkyňa v domácnostiach uvedeného regiónu navštevovať prostredníctvom prideleného služobného vozidla (viď bod č. 7.2) potenciálnych, súčasných a bývalých zákazníkov a vykonávať ich hodnotenie (viď bod č. 3.3 pracovnej zmluvy).

Tento skutkový stav nebol medzi žalovanou a žalobkyňou sporný, a tiež nebolo sporné, že žalobkyňa skutočne do pracovného úrazu takýto výkon pracovných povinností aj realizovala.

26. V nasledujúcom období

- od 14.06.2007 do 14.10.2007 (poúrazový stav),

- od 14.02.2008 do 04.05.2008 (operácia v dôsledku pretrhnutia veľkého sedacieho svalu),
- od 08.06.2009 do 06.06.2010 (operácia chrbtice) a
- v nasledujúcom období jej bola uznaná invalidita,

žalobkyňa v dôsledku hore uvedených objektívnych prekážok nemohla vykonávať svoje pracovnoprávne povinnosti. Už z uvedených skutočností má Najvyšší súd pochybnosti o tom, ako bol zistený skutkový stav smerom k časovo potvrdenému postupnému poklesu pracovnej schopnosti žalobkyne vykonávať svoju doterajšiu činnosť zamestnanca. Navyše v lekárskej správe z 03.12.2014 (č.l. 20) posudkový lekár MUDr. G. Q. sa evidentne vyjadruje v nejasných výkladoch pojmu pracovná rehabilitácia, ktorú, ako si aj žalobkyňa všimla, spája s rehabilitáciou poskytnutou v rámci liečebného procesu.

27. Je ďalej nepochybné, že zdravotný stav žalobkyne bol v predchádzajúcom období posudzovaný na základe jej žiadosti o priznanie invalidného dôchodku, kedy ten istý posudkový lekár avšak v odvolacom správnom konaní po tom, čo v lekárskej správe z 23.02.2011 uviedol, že :

„Zdravotný stav zistený vyšetrením u posudkového lekára a odbornými nálezmi poukazuje na stav po oper chrbtice pre spondylolistézu L4-5 a zúžený spinálny kanál v tom istom úseku. Bola vykonaná stabilizačná operácia s dobrým efektom. Pretrváva však časté radikulárne dráždenie L5 vľavo a pridružilo sa postihnutie periférnych nervov, zatiaľ nedoriešenej etiológie. možné pozápalové ochorenie mozgu, čo sa prejavuje jednak esenciálnym trasom hlavy a slabosťou pravej homej a oboch dolných končatín. Prítomná je výrazná porucha chôdze zatiaľ bez sfinkterových obtiaží. Vzhľadom na kombinovanú genézu určujem mieru pokle v hornom pásme, napriek tomu, že menovaná Je vysoko kvalifikovaná a vykonávala administratívne práce, ale hlavne v poslednom pracovnom zaradení musela veľa cestovať autom, prenášať materiály, čo vzhľadom na terajší stav nieje schopná. Základnú mieru navyšujem o 10% pre depresívnu poruchu na celkovú mien 55%. Túto mieru poklesu určujem od 21.2.2011, od neurologického vyšetrenia, ktoré potvrdzuje zhoršenie stavu, zvýraznenie bolesti a parestézie DK. V krátkom čase je plánované neurochirurgické vyšetrenie s určením ďalšieho postupu. “ tak odporučil pre žalobkyňu na základe takto zisteného posudku zdravotného stavu nielen pracovnú rehabilitáciu ale aj rekvalifikáciu (č.l. 64).

28. Obdobné medicínske hodnotenia a s nimi spojené skutkovo-právne odporúčania vyplývajú pre preskúmanú vec aj z lekárskej správy MUDr. Š. a MUDr. R. z 09.05.2013 (č.l. 48), opakovane z lekárskej správy MUDr. I. a MUDr. R. z 01.10.2014 (č.l. 33), a tiež z lekárskej správy MUDr. Š. z 27.09.2011 (č.l. 76).

29. Žalovaná pri svojom závere o tom, že nenastal pokles pracovnej schopnosti, vychádzala z nezmenenia pracovnej schopnosti žalobkyne, ktorý mal byť preukázaný zahojením úrazu (viď bod č. 26). S týmto záverom Najvyšší súd po právnej stránke vyslovuje nesúhlas, nakoľko aj samotná listina o ukončení pracovného pomeru dohodou však obsahuje celkom iné konštatovanie schopnosti žalobkyne v oblasti výkonu práce s tým, že na druhej strane nevyklučuje opätovné zaradenie žalobkyne ako poškodenej z pracovného úrazu do pracovného procesu (§ 95 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z.).

Pre Najvyšší súd z ustanovenia § 95 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. vyplýva, že pracovnou rehabilitáciou je v preskúmanej veci mienený výcvik žalobkyne potrebný na získanie pracovnej schopnosti na výkon nie jej doterajšej činnosti ale inej vhodnej činnosti, ktorá jej vyplývala z pracovnej zmluvy uzavretej dňa 22.07.2013 medzi žalobkyňou a spoločnosťou Handicap Slovakia s.r.o., Nitra.

30. Zákonodarca pod pojmom iná vhodná činnosť žalobkyne na účely žiadosti o pracovnú rehabilitáciu (§ 95 ods. 3 druhá veta zák. č. 461/2003 Z.z.) chápe činnosť zamestnanca, ktorá zodpovedá jeho zdravotnej spôsobilosti na prácu s prihliadnutím na jeho vek, pracovné schopnosti a na kvalifikáciu. Prílohou hore uvedenej pracovnej zmluvy je aj popis práce žalobkyne uvedený v Prílohe č. 1 k pracovnej zmluve (č.l. 84).

V zmysle uvedeného popisu sa vyžadujú odborné činnosti spojené so skenerom, ktoré v čase vysokoškolského štúdia žalobkyne (Agronomická fakulta VŠP) nemohli byť predmetom výuky v príslušnom študijnom odbore. Preto argumentácia žalovanej založená iba na poukazovaní, že žalobkyňa v minulosti dosiahla vysokoškolské vzdelanie, nie je prekážkou v preskúmanej veci na poskytnutie pracovnej rehabilitácie.

31. Nakoľko nárok na rehabilitačné vzniká v zmysle § 96 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. priznaním pracovnej rehabilitácie, tak Najvyšší súd považuje odvolacie námietky žalobkyne smerujúce proti nepriznaniu rehabilitačného za predčasné.

32. V zmysle hore uvedených právnych názorov dospel Najvyšší súd k záveru, že pri rozhodovaní o žiadosti žalobkyne správne orgány skutkový stav zistili tak, že je nedostačujúci na posúdenie veci, a preto napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p.

V.

33. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobkyne ako aj argumentácie žalovanej, Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

34. Najvyšší súd neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú generálne (§ 246 c ods. 1 O.s.p.) neprípustné opravné prostriedky s výnimkou špeciality (§ 250ja ods. 6 O.s.p.), ktorá však v preskúmvanej veci nebola predmetom súdneho prieskumu, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

35. Bude preto úlohou žalovanej, aby pri odstraňovaní vád nedostatočne zisteného skutkového stavu sa v ďalšom konaní riadila právnym názorom súdu vysloveným v tomto rozsudku až do okamihu, keď postupom podľa § 22 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch Najvyšší súd nevysloví iný právny záver.

36. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnej žalobkyne právo na náhradu trov konania vzniklo. Nakoľko právna zástupkyňa úspešnej žalobkyne si svoje právo v zákonnej lehote uplatnila, bola jej priznaná náhrada v nižšie vyčíslenej sume.

37. Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právna zástupkyňa žalobkyne v listoch z 01.07.2015 (č.l. 125) a z 01.02.2016 (č.l. 151) v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčísliła a Najvyšší súd uznal :

1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde

1.1.1. prevzatie a príprava zastúp. (15) - 1 úkon práv. pomoci 64,54 €

1.1.1.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 8,39 €

1.1.2. podanie žaloby (15) - 1 úkon práv. pomoci 64,54 €

1.1.2.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 8,39 €

1.1.3. účasť na pojednávaní (15) - 1 úkon práv. pomoci 64,54 €

1.1.3.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 8,39 €

1.2. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.2.1. podanie odvolania (07) 1 úkon práv. pomoci 66,-- €

1.2.1.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 8,58 €

tzn. v celkovej sume: 293,37 €

38. Nakoľko úspešná žalobkyňa bola zastúpená advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti o spôsobe platby a účte právneho zástupcu sú obsiahnuté v liste zo dňa 01.07.2015, ktorý je súčasťou súdneho spisu.

39. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava rozhodovania o úrazových dávkach je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).